

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. februar 2012
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Stine Maria Tolstrup
Christensen
Sagsnr.: 2012-0030-0552
Dok.: 323621

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 386 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. januar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Dan Bjerring

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 386 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for om forløbet af en række af Rentolinsagerne giver anledning til overvejelser om bedre støtte til borgere i retssager om produktansvar – sager hvor borgerne er blevet syge af produktet og derfor har sværere ved at håndtere en retssag, end en borger normalt ville have?”

Svar:

Som anført i den samtidige besvarelse af spørgsmål 384 har Justitsministeriet ikke nærmere kendskab til de såkaldte Rentolinsager, som spørgsmålet vedrører.

For så vidt angår det generelle spørgsmål om bedre støtte til skadelidte i retssager om produktansvar kan Justitsministeriet oplyse, at reglerne om fri proces fik deres nuværende udformning ved lov nr. 554 af 24. juni 2005 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Sagsomkostninger, retshjælp og fri proces), der trådte i kraft den 1. januar 2007. Loven bygger på Retsplejerådets betænkning nr. 1436/2004 om adgang til domstolene.

Fri proces er udtryk for, at det offentlige dækker en persons udgifter til at føre en civil retssag. Formålet er at sikre den enkelte borgers adgang til domstolene ved at give personer med mindre gode økonomiske forhold mulighed for at føre retssag ved domstolene på linje med personer med bedre økonomiske forhold.

Fri proces gives til personer, der opfylder nogle nærmere angivne økonomiske kriterier, og som ikke har en retshjælpsforsikring, der dækker omkostninger ved sagen, hvis den pågældende skønnes at have en rimelig grund til at føre proces, jf. retsplejelovens §§ 325 og 328 og bekendtgørelse nr. 1153 af 5. december 2011 om fri proces.

I vurderingen af, om ansøgeren har rimelig grund til at føre proces, indgår bl.a. 1) sagens betydning for ansøgeren, 2) udsigten til, at ansøgeren vil få medhold i sagen, 3) sagsgenstandens størrelse, 4) størrelsen af de forventede omkostninger, og 5) muligheden for at få sagen afgjort ved et administrativt nævn eller et privat klage- eller ankenævn, der er godkendt af erhvervs- og vækstministeren, jf. retsplejelovens § 328, stk. 2, nr. 1-5.

I sager om bl.a. personskade er skadelidte ofte i en svag stilling i forhold til skadevolderen, og samtidig vil sagerne kunne have stor velfærdsmæssig betydning for den, der er kommet – måske alvorligt – til skade. På den baggrund indeholder retsplejelovens § 328, stk. 3, en særlig afvejningsregel, hvorefter (bl.a.) skadelidte i sager om personskade anses for at have rimelig grund til at føre proces (i 1. instans), medmindre forhold som nævnt i retsplejelovens § 328, stk. 2, nr. 2-5, klart taler herimod.

Når særlige grunde taler for det, kan en person desuden få fri proces, selv om de almindelige betingelser i retsplejelovens §§ 325 og 328 ikke er opfyldt. Dette gælder navnlig i sager, som er af principiel karakter eller af almindelig offentlig interesse, eller som har væsentlig betydning for ansøgerens sociale eller erhvervmæssige situation, jf. retsplejelovens § 329.

Får ansøgeren bevilget fri proces, medfører det bl.a. beskikkelse af en advokat til at udføre sagen mod vederlag af statskassen, jf. retsplejelovens § 331, stk. 1, nr. 2.

Justitsministeriet finder ikke umiddelbart grundlag for at overveje en ændring af retsplejelovens regler om fri proces til skadelidte i sager om personskade.